

הנרות הללו קודש הם

שר'ע (תרע"ו, ד):

אחר שהדליק, אומר:

הנרות הללו אנו מדליקין
על התשועות ועל הניסים
ועל הנפלאות וכו'.

משנה ברורה (תרע"ו ס"ק ח):

אחר שהדליק נר הראשון
שהוא העיקר אומר הנרות
הללו ויגמור ההדלקות
בעוד שאומר הנרות וכו'
ובנוסח הנרות יש ל"ו
תיבות נגד הנרות של חנוכה
מלבד אלו שני תיבות הנרות
הללו כלומר הנרות הללו
הם ל"ו עכ"ל רש"ל [ובשני
תיבות הנרות הללו יש ח'
אותיות רמז לח' ימי חנוכה]
ומ"מ מי שנוהג לומר הנרות
הללו לאחר שהדליק הכל
נמי שפיר דמי [פמ"ג]:

שבת כב.

אמר רב יהודה אמר רב
אסי (אמר רב): אסור
להרצות מעות כנגד נר
חנוכה. כי אמריתה קמיה
רשמואל, אמר לי: וכי נר
קדושה יש בה! מתקיף לה
רב יוסף: וכי דם קדושה יש
בו? דתניא: ושפך וכסה -
במה ששפך יכסה, שלא
יכסנו ברנל, שלא יהו

הנרות הללו [ש]אנו
מדליקין על הנסים ועל
התשועות ועל הנפלאות
שעשית
לאבותינו בימים ההם בזמן
הזה על ידי כהניך
הקדושים. וכל שמנת ימי
חנוכה

הנרות הללו קדש הם ואין
לנו רשות להשתמש בהם
אלא לראותם בלבד, כדי
להודות ולהלל לשמך
הגדול על נסיה ועל ישועתך
ועל נפלאותיך.

מסכת סופרים (פ"כ ה"ד):

כיצד מברכין? ביום
הראשון המדליק מברך
שלש, והרואה שתיים.
המדליק אומר, ברוך...
להדליק נר של חנוכה,
ומתנה ואומר, הנירות
האילו אנו מדליקין על
הישועות ועל הניסים ועל
הנפלאות, אשר עשית
לאבותינו על ידי כהניך
הקדושים, וכל שמנת ימי
חנוכה הנירות האילו קודש,
ואין לנו רשות להשתמש
בהן אלא לראותן בלבד, כדי
להודות שמך על נפלאותיך
ועל ניסין ועל ישועתיך;
ואומר, ברוך אתה שהחיינו;
ואומר, ברוך אתה שעשה
נסים.

מצות בזויות עליו. הכא
נמי - שלא יהו מצות
בזויות עליו.

בעל המאור (שבת ט. באלפס):

למ"ד אסור להשתמש
לאורה של נר חנוכה כל
תשמיש במשמע אפי'
תשמיש דמצוה ותשמיש
קדושה משום דקסבר כיון
שהם זכר לנרות ולשמן
של היכל אסורות הן
בהנאה כל עיקר אפילו
לקרוא בספר ואפי'
לסעודת שבת...

ר"ן, ט. באלפס:

הלכות חנוכה שמע מינה
אסור להשתמש לאורה.
פירוש כל תשמישין
ואפילו תשמיש מצוה
דכיון שעל ידי נס שנעשה
במנורה תקנוה עשאוה
כמנורה שאין משתמשין
בה כלל.

ראב"ד (ברכות פי"א הט"ו):

אם יאמר כל מצוה שהיא
מדבריהם אומר על שהיא
כעין רשות קשיא לי נר
חנוכה ואולי מפני שאין
לה קצבה שמהדרין
מוסיפין וכן המהדרין מן
המהדרין יותר, א"נ מפני
שזו הברכה הוקבעה על
הנרות שבמקדש שהן של
תורה לפיכך עשאוהו כשל
תורה.

הרב חרל"פ (מובא במועדי הראיה, עמ'

קסו):

נרות חנוכה הם זכר למנורת
בית המקדש, ופעלו אז
הכהנים הקדושים להעלות
את כל ישראל למדרגת
כהנים, שתהיה גם המנורה
שבפתח כל בית בישראל
בכל מקום שהוא כמנורת
בית המקדש, וכל אחד
מישראל העומד ומדליק את
הנרות, הרי הוא ככהן
המדליק את נרות הקודש
בבית המקדש.